

Súd: Okresný súd Košice II
Spisová značka: 2T/49/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7219010906
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 05. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Tomáš Paranič
ECLI: ECLI:SK:OSKE2:2022:7219010906.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Košice II, samosudcom JUDr. Tomášom Paraničom na hlavnom pojednávaní konanom dňa 19. mája 2022, v trestnej veci obžalovaného S. S. pre prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zákona s poukázaním na § 138 ods. 1 písm. d/ Tr. zákona, formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zákona, takto

rozhodol:

Obžalovaný :

Q.: S. S., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom T. G. S. XXXX/X, Y., t.č. I. Q., P. republika

je vinný, že

- v H. na ul. X. č. XX dňa 11.07.2018 v čase o 14,45 hod. spolu s už právoplatne odsúdenou S. N. nar. XX.X.XXXX, zaklopali na dvere bytu X. N., ktoré X. N. otvoril a S. N. bez pozvania vstúpila do bytu takým spôsobom, že sa zaprela o dvere tak, že ich poškodený nevedel zavrieť a poškodenému uviedla, že si s ním prišla vyriešiť jeden problém, na čo jej poškodený uviedol: „Vypadni z môjho bytu, tu nemáš čo robiť!“ a rukami sa ju snažil vytlačiť von z bytu, na čo mu S. N. dala facku pravou rukou a zakričala na S. S., aby k nej došiel, čo sa aj stalo a hneď po príchode ku dverám S. S. kopol poškodeného X. N. pravou nohou do ľavého stehna, na čo poškodený spadol na zem, schúlil sa do kľbka na podlahe pred kúpeľňou a obaja obvinení k nemu prikrčili a na zemi ho začali kopať a udierať všade po tele, pričom mu rozbili obočie nad ľavým okom, na čo poškodený opäť na obvinených zakričal, aby z bytu vypadli a dali mu pokoj, lebo krváca a následne sa presunuli do obývačky, kde sa poškodený zvalil na gauč a obvinení k nemu opäť prikrčili a opäť ho udierali a kopali a S. N. si na neho sadla a predlaktie mu pritlačila na krk a takto ho dusila a S. S. ho počas tejto doby udieral a dával mu facky a po chvíli na naliehanie poškodeného s útokmi prestali a po slovách S. N.: „Už ho nechal, dost' ho život bije“ z bytu bez slova odišli, pričom týmto konaním spôsobili poškodenému X. N. zranenia, ktoré si nevyžiadali liečenie,

teda

- spoločným konaním neoprávnene vnikol do obydľia iného a spáchal čin závažnejším spôsobom konania /násilím/,

tým spáchal

- prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zákona s poukazom na ustanovenie § 138 písm. d Tr. zákona vo forme spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zákona.

Za to sa odsudzuje:

Podľa § 194 ods. 2 Tr. zákona s použitím § 36 písm. l/ , § 37 písm. h/ , § 38 ods. 2, § 41 ods. 1, § 42 ods. 1 Tr. zákona súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 18 (osemnásť) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zákona súd obžalovaného na výkon uloženého trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zákona súd zrušuje výrok o treste trestného rozkazu Okresného súdu Košice II zo dňa 24.10.2018, sp. zn. 5T/75/2018, právoplatnom dňa 9.11.2018, ktorým bol obžalovaný S. S. uznaný vinným zo spáchania prečinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zákona a bol mu uložený trest odňatia slobody v trvaní 1 (jedného) roka nepodmienečne s jeho zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Košice II podal dňa 8.7.2019 na tunajší súd obžalobu zo dňa 28.6.2019, sp.zn. 2Pv 367/18/8803-21 na obvineného S. S. a S. N. pre prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zákona s poukázaním na § 138 ods. 1 písm. d/ Tr. zákona, formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zákona.

Súd vo veci vydal dňa 30.7.2019 trestný rozkaz, voči ktorému podal obhajca obžalovaného odpor dňa 14.9.2020. Voči spoluobžalovanej S. N., predmetný trestný rozkaz nadobudol právoplatnosť dňa 29.8.2019.

Na hlavnom pojednávaní konanom dňa 7.3.2022 obžalovaný S. S., (ďalej len „obžalovaný“) v zmysle § 257 ods. 1 písm. c/ Tr. poriadku a za súčasného poučenia podľa § 257 ods. 2, ods. 5 a ods. 8 Tr. poriadku urobil vyhlásenie, že nepopiera spáchanie skutku , ktorý je uvedený v obžalobe. Na to súd postupoval podľa § 333 ods. 3 písm. c,/ d,/ f,/ g,/ h/ Tr. poriadku, kde obžalovaný na všetky položené otázky odpovedal „áno,,.

V zmysle § 257 ods. 6 Tr. poriadku súd zistil stanovisko prokurátora, pričom ten navrhol, aby súd prijal vyhlásenie obžalovaného.

Následne súd postupujúc podľa § 257 ods. 7, ods. 8 Tr. poriadku uznesením rozhodol, že vyhlásenie obžalovaného prijíma a zároveň vyhlásil, že dokazovanie v rozsahu v akom obžalovaný priznal spáchanie skutku sa nevykoná, teda čo do výroku o vine a na hlavnom pojednávaní sa vykoná iba dokazovanie súvisiace s rozhodnutím o druhu a výmere trestu a ochranným opatrením a náhradou škody.

Pri takto ustálenom skutkovom stave a s prihliadnutím na vyhlásenie obžalovaného súd má dôvodne za to, že obžalovanému ako trestne zodpovednému subjektu bolo nepochybne preukázané hore popísané protiprávne konanie, čím naplnil znaky skutkovej podstaty prečinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zákona s poukázaním na § 138 ods. 1 písm. d/ Tr. zákona, formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zákona po stránke objektívnej v tom, že spoločným konaním neoprávnene vnikol do obydľia iného a spáchal čin závažnejším spôsobom konania /násilím/.. Obžalovaný je trestne zodpovedný páchatel'- subjekt trestného činu. Konaním obžalovaného bol zasiahnutý objekt trestného činu, ktorým je domová sloboda. Obžalovaný pritom konal v priamom úmysle (subjektívna stránka), keďže chcel spôsobom uvedeným v Trestnom zákone porušiť záujem ním chránený.

Podľa § 194 ods. 1 Tr. zákona kto neoprávnene vnikne do obydľia iného alebo tam neoprávnene zotrvá, potrestá sa odňatím slobody až na dva roky.

Podľa § 194 ods. 2 písm. a/ Tr. zákona odňatím slobody na jeden rok až päť rokov sa páchatel potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1 závažnejším spôsobom konania,

Podľa § 138 ods. 1 písm. d/ Tr. zákona závažnejším spôsobom konania sa rozumie páchanie trestného činu násilím, hrozbou bezprostredného násillia alebo hrozbou inej ťažkej ujmy,

Podľa § 122 ods. 7 Tr. zákona trestný čin je spáchaný násilím, ak páchatel použije na jeho spáchanie fyzické násillie proti telesnej integrite inej osoby alebo ak je spáchaný na osobe, ktorú páchatel uviedol do stavu bezbrannosti ľstou, alebo ak páchatel použil násillie proti veci iného.

Pri ukladaní trestu sa súd riadil zásadami ukladania trestov uvedenými v § 34 Tr. zákona a to, že trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov, ako aj, že trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou. Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadal najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, prítiažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

V prípade obžalovaného súd má za to, že k dosiahnutiu účelu trestu predpokladaného trestným zákonom, v jeho prípade je potrebné uloženie nepodmienečného trestu odňatia slobody. Súd prihliadal v danom prípade nielen na generálnu prevenciu, ale aj na individuálnu s tým, že trest má spĺňať nielen represívnu funkciu, ale aj prevýchovnú, pričom tieto majú byť vyvážené.

Taktiež súd zisťoval poľahčujúce a prítiažujúce okolnosti u obžalovaného. Súd zistil poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l/ Tr. zákona a to, že obžalovaný sa priznal k spáchaniu trestného činu a trestný čin úprimne oľutoval. Súd zistil aj prítiažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. h/ Tr. zákona a to, že obžalovaný spáchal viac trestných činov. Aj napriek tomu, že obžalovaný už bol v minulosti odsúdený za trestný čin (Okresného súdu Bratislava IV, sp.zn. 2T/13/2018 zo dňa 7.3.2018), tento trestný čin spáchal v skúšobnej dobe podmiennečného odsúdenia, v dôsledku čoho mu súd podľa § 49 ods. 2 Tr. zákona ukladal nepodmienečný trest odňatia slobody. Na toto odsúdenie súd už prihliadol ako na okolnosť, pre ktorú ukladal nepodmienečný trest odňatia slobody, a preto na toto odsúdenie už neprihliadal ako na prítiažujúcu okolnosť.

Pri hodnotení osoby obžalovaného a jeho pomerov súd zistil, že obžalovaný je slobodný, má 1 dieťa s bývalou družkou S. N. ku ktorému má vyživovaciu povinnosť, avšak nebýva s nimi v spoločnej v domácnosti. Aktuálne je vo výkone trestu v Českej republike vo väznici Oráčov, kde vykonáva 3 ročný nepodmienečný trest odňatia slobody (na základe rozsudku Obvodného súdu pre Prahu 9, sp.zn. 2T/32/2020 z 23.6.2020 v spojení s rozsudkom Mestského súdu v Prahe z 14.9.2020 sp.zn. 8To/247/2020). Predpokladaný koniec trestu je naplánovaný na 11.1.2023.

Z odpisu registra trestov je zrejmé, že odsúdený má 4 záznamy.

- Trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava IV z 7.3.2018, sp. zn. 2T/13/2018, právoplatného dňa 30.3.2018, bol obžalovaný uznaný vinným z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zákona a bol mu uložený podmiennečný súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 2 dva roky s podmiennečným odkladom na skúšobnú dobu v trvaní 30 mesiacov. Zároveň podľa § 42 ods. 2 Tr. zákona súd zrušil výrok o treste trestného rozkazu Okresného súdu Trebišov č.k. 5T/56/2017-125 zo dňa 8.6.2017, právoplatný 25.7.2017 ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu ku ktorej došlo zrušením stratili podklad. Uznesením Okresného súdu Bratislava IV z 5.8.2019, právoplatným dňa 28.8.2019, súd rozhodol, že odsúdený S. S. sa v skúšobnej dobe neosvedčil a trest vykoná, pričom odsúdeného pre výkon trestu zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Zároveň je zo spisu zrejmé (Uznesenie Mestského súdu v Praze z 12.5.2020, č.k. Nt2012/2020), že predanie odsúdeného na výkon trestu do Slovenskej republiky sa odkladá po dobu obmedzenia osobnej slobody v trestnej veci vedenej pod sp.zn. 2T/32/2020.

- Trestným rozkazom Okresného súdu Košice II z 24.10.2018, sp. zn. 5T/75/2018, právoplatného dňa 9.11.2018, bol obžalovaný uznaný vinným z prečinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zákona a bol mu uložený trest odňatia slobody v trvaní jeden rok nepodmienečne a pre výkon trestu bol zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Uznesením Okresného súdu Košice II sp.zn. 5PP/17/2019 z 26.3.2019, právoplatnom 26.3.2019 bol podmiennečne

prepustený z výkonu vyššie uvedeného trestu odňatia slobody na slobodu (zvyšok trestu 4 mesiace a dva dni), pričom súd mu uložil skúšobnú dobu v trvaní dva a pol roka. Aktuálne ako súd už vyššie uviedol odsúdený vykonáva nepodmienečný trest odňatia slobody (na základe rozsudku Obvodného súdu pre Prahu 9, sp.zn. 2T/32/2020 z 23.6.2020 v spojení s rozsudkom Mestského súdu v Prahe z 14.9.2020 sp.zn. 8To/247/2020) v Českej republike.

Súd zisťoval aj okolnosti rozhodné pre posúdenie možnosti nápravy páchatel'a, bral do úvahy jeho doterajšie správanie, príčiny, ktoré viedli k spáchaniu trestného činu, prostredie v ktorom žije a či sa v minulosti už dopustil takého protiprávneho konania. Vzhľadom na zistené skutočnosti sa súd domnieva, že dĺžka uloženého trestu odňatia slobody je dostačujúca na zabezpečenie ochrany spoločnosti a nápravu páchatel'a. Súd pri tom zohľadnil aj doposiaľ nevykonaný trest odňatia slobody vo veci Bratislava IV sp.zn. 2T/13/2018.

Vzhľadom k tomu, že boli splnené podmienky na uloženie súhrnného trestu vo vzťahu k odsúdeniu Okresného súdu Košice II sp.zn. 5T/75/2020 zo dňa 24.10.2018 súd ukladal odsúdenému súhrnný trest za súčasného zrušenia výroku o treste vyššie uvedeného trestného rozkazu. Obžalovanému tak ukladal súhrnný trest na mierne zvýšenej dolnej hranici trestnej sadzby (1 rok až 5 rokov) a to v trvaní 18 (osemnásť) mesiacov. Súd poukazuje pri tom na zásadu, že súhrnný trest nesmie byť miernejší ako trest uložený skorším rozsudkom, resp. trestným rozkazom.

Súd zároveň podľa § 42 ods. 2 Tr. zákona súd zrušil výrok o treste trestného rozkazu Okresného súdu Košice II zo dňa 24.10.2018, sp.zn. 5T/75/2018, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad. Súd v danom prípade nevzhladol podmienky na upustenie od uloženia súhrnného trestu, nakoľko má za to, že vyššie pôvodne uložený trest v trvaní jedného roka nie je na ochranu spoločnosti a nápravu páchatel'a ako dostatočný.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zákona súd obžalovaného na výkon uloženého trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Čo sa týka už vykonaného trestu vo veci Okresného súdu Košice II sp.zn. 5T/75/2018 súd poukazuje na ustanovenie § 45 ods. 3 Tr. zákona, t.j. ak bol páchatel' súdom alebo iným orgánom potrestaný a došlo k jeho odsúdeniu pre ten istý skutok, započíta sa mu vykonaný trest do uloženého trestu, ak je vzhľadom na druh uloženého trestu započítanie možné. Rovnako postupuje súd, ak páchatel'ovi uložil úhrnný trest alebo súhrnný trest.

Na základe všetkých vyššie uvedených skutočností súd rozhodol tak, ako je to uvedené vo výroku tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomu rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od jeho oznámenia na Okresnom súde Košice II.

Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku.

Rozsudok môže odvolaním napadnúť prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku, obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, okrem výroku o vine v rozsahu, v ktorom súd prijal jeho vyhlásenie, že je vinný, alebo vyhlásenie, že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe, poškodený pre nesprávnosť výroku o náhrade škody, zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci. Rozsudok možno napadnúť odvolaním len v niektorej jeho časti alebo sa odvolania výslovne vzdať.

Za obžalovaného môže podať odvolanie aj jeho zákonný zástupca a obhajca a u mladistvého tiež orgán sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately.

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môžu ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.